

ATEENASTA OULUUN

Poimintoja matkapäiväkirjasta

Ateena 26.6.2000

Sikakuuma toisin kuin viime yönä Wienin kentällä. Joku klubin jäsen vastassa heiluttelemassa Rita Kangas -kylttiä. Ystävällistä, välttyi taksin etsinnältä ja kyllä tavallisimmasta väärinkirjoitusmuodosta aina nimensä tunnistaa. Autonsa odotteli hätävilkut päällä lentoseman pääoven edessä. Sen lisäksi, että parkkeeraavat miten sattuu, myös ajavat kovaa. Musta tuntui, että kuski katsoi vähän oudosti, kun laitoin turvavyön kiinni (myöhemmin huomasin, että ainakin takseissa turvavyöt on irroitettu ja korvattu taustapeilissä roikkuvalla ikonilla). Aamulla Waltsun ja Maijan kanssa beachillä. Kisat alkaa joka päivä aikaisintaan kahdelta. Iltapäivän harjoituskisan tuomariveneessä. Juttelivat kreikkaa, mutta kippari pysytti mulle päivänvarjon ja kyseli välillä if I want to have something to drink? Beer? Loput miehistöstä eli Sakke ja Olli myös paikalle. Venekin löytyi lopulta - no problem - Saken kanssa raapustettiin lapulle puutteita. Jostain tarttis aamuksi kehitellä fokan skuutit ja plokkit, peräsinpinna, spinnupuomi, mastokiilat, katsastusvarusteet, pilli, sieni, ankkuri ja ruuveja. No problem.

27.6.

Eka kisapäivä takana. Lupaava alku. Heti radalle mennessä paukahti kikkari poikki ja se kursittiin joten kuten kokoon. Ehtiäksemme radalle nostettiin spinnu ja eikö mitä. Luulin, että nostin katkes, mutta lukko petti ja toppi putosi sen takia. Spinnun yliajo ja kalastus, myöhästyttiin varmaan puoli legiä lähdestä. Kohtuullinen tuuli ja ikävä lyhyt aallokko. Jossain vaiheessa huomattiin, että fokan etupään säädöt on paukkunu kannesta irti. Ei ihme, että vuokraamamme juhannuskokkovene luvattiin meille "free of charge", vaikka eipä silti, kun aamulla valitin, ettei veneessä ole fokan skuuttilukkoja, järjestäjä oli käynyt ostamassa tuliterät. Tokaan lähtöön uudella otteella. Jäätiin venevauhdissa, mutta yllättäen vene nousi kohtuullisesti. Ei suomalaisittain oikein putkeen, oltiin kohon peräkkäin sijoilla 13-15 kaikki kolme.

28.6.

Nosturilla ryysistä, nippa nappa ehdittiin radalle. Kreikkalaisethan ei odottele ketään paitsi ehkä herra isoherra Andrealista. Ekassa lähdössä tiukkaa taistoa Ecuadorin junnujen kanssa. Tosi pitkät radat. Jäi nyt sentään molemmissa lähdöissä jokunen ajamallakin taakse mm. Marino.

29.6.

Takastaagi on eilisestä edelleen viritelmä. Rannassa huomattiin, että alavantit roikkuu ja niiden lukkomutterit on löystynyt auki. Sakke alkaa olla aika hyvä korjaileen venettä, mä hengaan tai sählään jotain avuksi ja Olli edes yrittää ohjata jonnekin. Kaikki alkaa olla aika hervottomia. Pepen lapsenlapsista Linda 3 v kasvatti illalla Sakkea grillatusta kalasta: varo se voi purra, varo sen pyrstö voi potkaista, varo siinä on piikkejä, se voi pistää, uskallatko sinä koskea sen päähän? Sakke uskalsi. Olutta ja tekstiviestejä Suomeen. Terveiset Kapalle, että gastiliitto on luopunut toistaiseksi litien avotakkavaatimuksesta ja Järvisille, että Red Snapper on nyt syöty. Porukalla lisää viiniä ja tsatsikia.

30.6.

Eilen saatiin hyvä lähtö Andrealiksen vierestä, mutta "yllättäen" sen vene kulki kovempaa ja korkeammalle kuin meidän. Tuuli kääntyi ja keveni ja tilanne alkoi ikävästi muistuttaa tyyppillistä suomalaista. Lähteiset yritti kaukaa oikeasta laidasta, ei ihan onnistunut. Junnut saapuivat myös ja kyselivät miten kisat ovat sujuneet. Hyvinhän ne. Naurua.

Liisan, Maijan, Waltsun ja Saken kanssa keskustaan. Valokuvia vahdinvaihdosta ja Akropolisilta. Muut ostoksille, mutta Saken kanssa päätimme, että on liian kuuma shoppailuun ja paransimme yhden oluen aikana kaikki TP:n asiat. Paluumatkalla metroasemalta käveltiin vika suuntaan ja kierrettiin aika paljon ylimääräistä. Siinä kävellessä ehkä parhaiten huomasi maan vastakohtaisuudet. Hirveän murjun edessä saattoi seistä Lotus parkissa. Suihkuun ja palkintojen jakoon. Laivan muotoon rakennetulta Yacht Clubilta oli aika hulpeat näköalat sotalaivojen täyttämälle lahdelle. Kreikkalaisille kolmoisvoitto eli oishan se kiva, jos junnut pärjäis vähän paremmin. Ainakin ne näyttävät harjoittelevan, auttaiskohan se jotain ;)

Tuusula 1.8. (illalla 3.8. ->)

Tiistaikisassa. Aluksi ei tuullut juuri ollenkaan ja silloinkin kun tuuli, niin suunta oli mistä sattui. Porukka näyttää palanneen kesälomilta. Ekana ylämerkillä ja sitten alkoi nousta ukkonen. Ei nyt kovia puuskia, mutta tuulta kumminkin reilummin. Pari optia lähti rantaan. Sitten alkoi sataa. Ja sitä vettä tuli, sadetakkia hätäisesti niskaan, muttei siitä mitään iloa ollut. Siinä sitä istui vesilätäkössä ja sade virtas kaula-aukosta sisään. Pysyttiin ekana. Läpimärkä, siinä taisi Järvenpään unkarilaiset

ystävyyskaupunkivieraat ihmetellä tuomari-lautalla, että ainako tämä on tämmöistä. Harvoin on niin läpeensä skarppina koko kisan, vesi valui ja yhtään ei tiennyt, mitä seuraavaksi mahtaa taas tapahtua.

Heinola - Pihtipudas 21.7.

Kimmon, Juhan ja Jaanin kanssa töiden jälkeen kohti Oulua. Heinolan Tähtihovissa Kimmo Leppäsen kyytiin ja matka jatkui. Sakke ja Pekka ilmoittautuivat Mikkeliiin menevältä tieltä, olivat unohtaneet kääntyä nelostielle. Jyväskylän jälkeen Masi yllättäen ilmoittautui meidän perästä, olivat eksyneet (matkailua! toim. huom.) jollekin sillalle Jyväskylän paikkeilla. TP:llä litien reitin valinta vesillä on välillä yleinen vitsi, mutten tiennyt Oulunkin olevan näin vaikea rasti. Pihtiputaan jälkeen Jaan rattiin. Sakke ja Pekka ilmoittautuivat uusiksi, tällä kertaa Nivalasta. Nivalasta?? Nauratti ja tuli mieleen froikkarien biisi Kälviästä. Pekan mukaan Sakke ajatteli piirtää kartalle litisalaman ja nähdä rannikon. Ahaaa. Lopulta pojat pääsivät Ouluun valkosipulifestareille ja valistivat mun varanneen varsinaiset luksusmökkit. Yöllä Nallikarissa. Todella lämmintä ja kosteaa ja kaksi viimeisen päälle tasakattoista vanerimökkiä.

Oulu 22.7.

Totesin sijaiskipparillemme Limnellin Jakelle, että sillä on hyvät suositukset eli Viiden Mika sanoi sitä kaverikseen. Sitä huvitti. Jotenkin alusta asti tuntui, että tää on niin levotonta sakkia, että tästä taitaa tulla hauska reissu. Waltsulla vaikeuksia ehtiä kisaan lentokentän remontin takia, mutta ehti sentään Keminkin kautta. Kisassa kevyt tuuli. Parissa ekassa lähdössä uusi kipparimme ehkä hieman piinasi, mutta kolmannessa ajettiin pikkasen alemmas ja johan juttu alkoi sujua paremmin, kunnes kevyessä kelissä tuuli muuttui vielä kevyem-

mäksi ja juututtiin plägään. Veneitä molemmin puolin ohitse. Aut. Lähdöissä Jakella oli aika uskomaton tyyli. Se nousi seisomaan venessä, hymyili kuin naantalinaurinko, osoitti kanssakilpailijoita sormella ja totesi, että sinä siellä, sullahan ei ole siitä mitään oikeuksia. Joo-o, huh huh. Illalla porukalla kaupungilla.

23.7.

Aamulla tuettiin Toppilan Teboilia. Myyjäpoika taisi vähän ihmetellä sämpylämenekkiä. Kisassa jokaisella neljällä ilmansuunnalla jyrisi ja salamoi, mutta ukkonen ei jaksanut nousta meren päälle. Todella lämmintä. Shortseissa ja t-paidassa tarkeni vallan mainiosti. Herjanheittoa varsinkin yleensä samassa veneessä kisaavien Viiden ja Jaken välillä. Tilanneko-miikka on aina parasta. Gamma käänsi päälle, jolloin jäätiin selvästi pakkeihin, johon Jakke: "Ootteks hyvissä asemissa?", Viide keskustelusävyyn "Joo.", Jakke samaan tyyliin: "Ollaanks me?" Viide: "Joo, pysykää siinä." Jakke: "Aha." tai maalissa pientä kuittia tyyliin "terve, teit ei ookkaan näkyny". Kevyessä tuulessa menestys ei päätä huimannut, mutta oli-pahan vatsa kipeä nauramisesta. Kumpanakaan päivänä ei kastuttu itse kisassa, mutta poislähtiessä alkoi kaatosade. Jokisuulla kuurosateessa vastavirtaan rämpiessä musta tuntui, että meriharakatkin asettuivat oikein jonoon rantahiekalle ihmettelemään menoa ja joka harakan vihellyksellä valuttiin puoli metriä takaisin-päin.

Helsinki 24.7.

Rentouttava reissu, aamulla töissä ihan pihalla, hyvä kun muisti koneensa salasanan. Mitähän Jyväskylästä ja Tampereesta mahtaa tulla tällä menolla...

Riitta